

อ่านทุกคำ !!!!
~~อย่าตะตอง!~~

ไดอารี่ของเพาล์
2017

**TIME TO
TALK!**

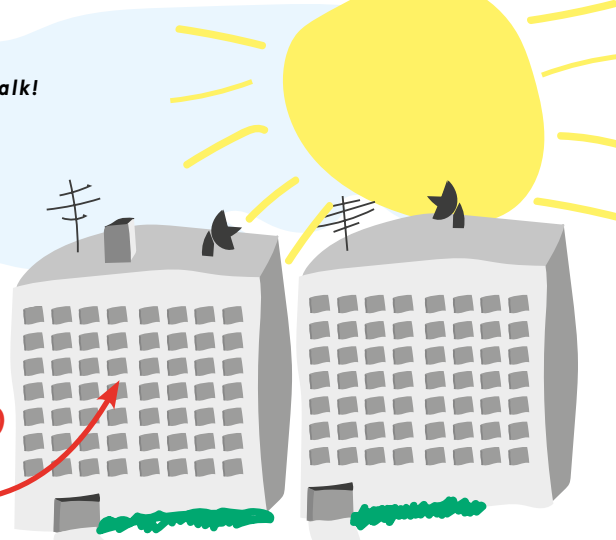
#talkaboutchildwork

1 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก!

ในที่สุดเราก็ได้ย้ายมาอยู่ในเมือง มีแต่ แม่ ทริกซี่ และ ฉัน ตอนนี้ทุกอย่างจะดีขึ้น

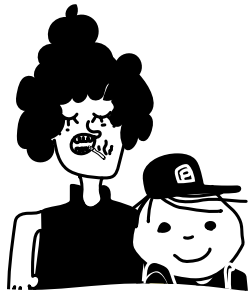
ตอนนี้ทุกอย่างจะดีขึ้น
ห้องของฉัน(เห็นวิวแปริ่งมาก!)

2 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก

วันนี้ฉันไปออกไปสำรวจดูบริเวณรอบๆกับทริกซี่
หมู่บ้านแถบนี้ใหญ่เกินไปสำหรับให้หมาอึด
เอาจักรยานพับได้ของแม่ไป อานนั่งสูงไปหน่อย
แต่มีตะกร้าเล็กๆสำหรับทริกซี่

3 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก วันนี้ไปโรงเรียนใหม่เป็นวันแรก

และตอนหยุดพักก็เล่นฟุตบอลได้เลยด้วย
ยิงสามประตู! ในชั่วโมงศิลปะ คุณครูर्मชมรูปวาดของฉันและชูรูปให้ทุกคนดู
เงินเลย! เขาอยากรู้ว่าฉันชอบ เอมี่ ไวน์เฮาส์ไหม เอมี่อะไรนะ?

วาดรูปเป็นของขวัญวันเกิดให้แม่
หรือไง? หรือมีกรอมด้วย

แจกกรอมรูปสำหรับแม่แล้ว 49 ยูโร !! เท่ากับเงินติดกระเป๋าเข้าเดือน!
จะบ้องหรือไง? แต่ว่าเป็นกรอมเงิน ใ้ช้ดีมาก

4 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก! ครูผู้หญิงวิชาการเมืองของเรายอดเยี่ยมมาก! ครูชื่อไมย์อา
พวกเราเป็นชั้นเรียนชั้นแรกของครูและครูใจดีจริงๆ วันนี้เราได้เรียนเกี่ยวกับ
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของเด็ก เป็นตัวบทกฎหมายที่ทุก
ประเทศต้องกระทำตาม บทที่ถูกใจฉันสามบทก็คือ: ***บอกแม่ด้วย!**

บทที่ 12: เด็กทุกคนมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นของตนเอง และผู้ใหญ่จะต้องฟัง* และเห็นความสำคัญ ของเด็ก

บทที่ 17: อนุญาตให้เด็กใช้มือถือ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ *เพื่อที่จะค้นคว้าสิ่งที่
ควรรู้สำหรับการใช้ชีวิตที่ดี

บทที่ 37: ห้าม ลงโทษเด็ก!

***เพราะฉะนั้น ห้ามห้าม
เด็กใช้มือถือ โซโย!**

มีข้อเขียนเกี่ยวกับเรื่องเด็กทำงานด้วย ครูชื่อไมย์อาบอกว่า มี
อย่างนี้ทั่วโลก แทนที่เด็กจะได้ไปโรงเรียนกลับต้องทำงานหนัก
เพื่อเงินนิดหน่อยหรือไม่ได้เงินเลยและก็ยังโดนดุด่า อีกไม่นาน
จะมีการประชุมที่ อาเจนติน่า เพื่อปรึกษากันว่าจะป้องกันเด็กๆให้
ดีกว่านี้ได้ยังไง แต่ไม่ได้เชิญเด็กๆเข้าร่วมด้วย!
เป็นไปได้อย่างไร?

6 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก!

ในแถบที่อยู่มี เด็กผู้ชายคนหนึ่ง มาแจกใบโฆษณา
ฉันถามตัวเองว่าฉันจะได้งานนี้อย่างไร เด็กผู้ชายบอก
ว่าฉันยังเล็กเกินไปสำหรับงานนี้ แต่วันเสาร์อาทิตย์
มาทำแทนเขาก็ได้ แล้วจะแบ่งค่าจ้างให้แก่กัน
ฉันจะได้ 30 ยูโร รวมกับเงินที่เก็บออมไว้ ก็พอซื้อ
กรอมรูปละ!

7 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก!

ตั้งแต่วันนี้ ฉันก็ เป็นเด็กที่ทำงานด้วย พ่อโรงเรียน

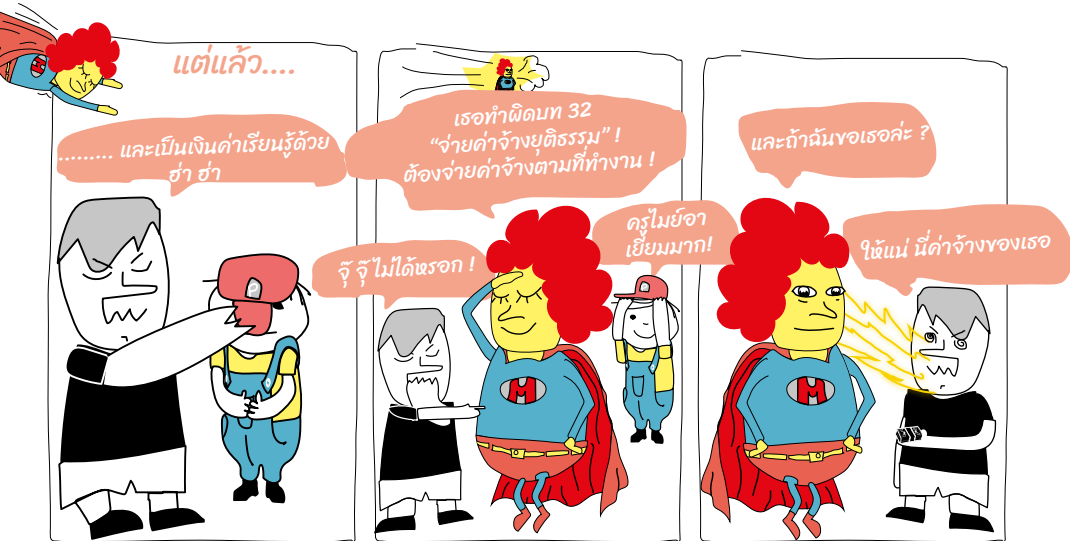
เลิก เด็กผู้ชายก็จะเอารถลากและแผนที่มาให้ทันที ฉันทำได้เกือบ หมดทั้งแถบ บ้าน 13 หลัง ตู้อุดหมาย 312 ตู โดนตู่ขนาดมือครึ่งหนึ่ง

8 พฤษภาคม

7 ชั่วโมง บ้าน 295 หลัง ตู้อุดหมายเพียง 825 ตู ทั้งๆที่ฝนตก ด้วย! เปียกและหมดเลย แม่คิดว่าฉันไปเล่นฟุตบอลคลีมา พรุ่งนี้ จะให้ฉันนอนอยู่บ้าน

9 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก ฉันตื่นแต่เช้า เอาทริกซ์ไปด้วย ทริกซ์จะได้ไม่เหงาทำให้แม่ตื่น 3 ชั่วโมงส่งหนังสือพิมพ์ 500 ฉบับสุดท้าย 100 ฉบับทิ้งใส่ตู้เก็บกระดาษเก่าเพราะไม่อย่างนั้นไม่มีวันทำเสร็จแน่ ฉันเอารถลาก ไปคืนเด็กผู้ชาย เด็กผู้ชายให้ฉัน 15 ยูโร และบอกว่า: "อีก 15 ยูโรเป็นของฉัน เป็นค่านายหน้า...." จีโองนี่!

ครูไม่ยอมอดเยี่ยมบอกว่า ตอนนี้ไปหลายๆแห่งเพื่อประโยชน์ของเด็กๆที่ทำงาน ต้องการพบเด็กๆ หลายคนและรวมกำลังไต่ถามเด็กๆว่าทำงานอะไร และทำไมจึงทำงาน

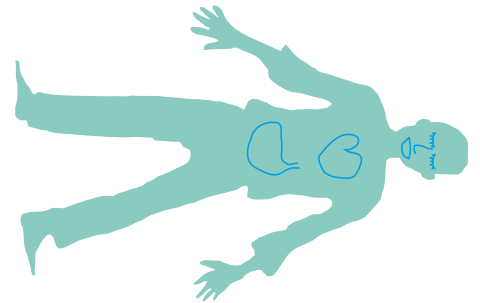
จะรวมกำลังไต่ถามเพราะต้องการคำตอบของคำถามที่สำคัญๆ: วันๆหนึ่งใช้ชีวิตอย่างไร? มีเวลาเหลือจากทำงานเพื่อไปโรงเรียน เล่น และพักผ่อนมากแค่ไหน?

รวมกำลังไต่ถาม: "วันหนึ่งในชีวิตของ....."

เวลาทำงานชอบอะไรบ้าง และไม่ชอบอะไรบ้าง?

รวมกำลังไต่ถาม: สรรวจร่างกาย

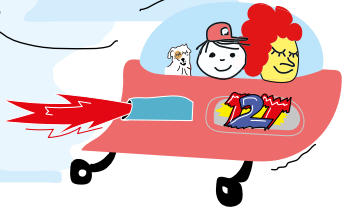

ใครจะต้องทำอะไร เพื่อให้ชีวิตเธอดีกว่านี้?

รวมกำลังไต่ถาม: พลังใจจากการอดทน

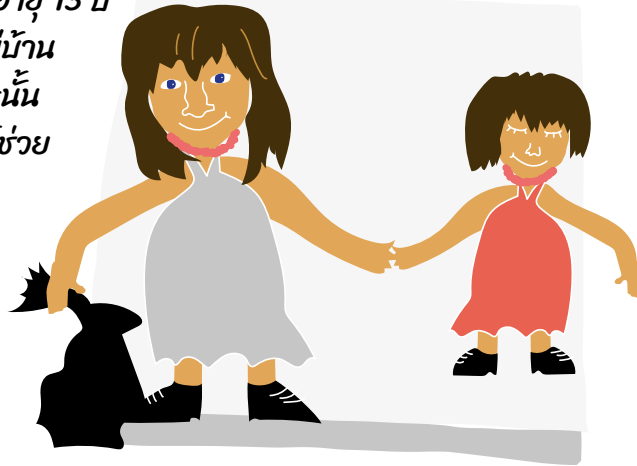
"จากคำตอบ เราจะทำรายงานสำหรับการประชุมทั่วโลกเกี่ยวกับการทำงานของเด็กและนำไปเสนอ ด้วยตนเองที่อาเจนติน่า คนสำคัญๆ หลายคนจะได้รับฟังว่าเด็กที่ทำงานมีความรู้สึกอย่างไร!" ฉันบอกว่า "เยี่ยมเลย" และไม่ยอมก็ถามว่าอยากจะไปกับไม่ยอมด้วยไหม ครูต้องการคนที่จดบันทึกทุกอย่างไว้ ฉันตอบว่า "อยากไป" และทริกซ์ก็กระดิกหาง ครูไม่ยอมอดเยี่ยมดีใจกระโดดด้วยรอยยิ้ม

It's Time to Talk!

เราขึ้นรูปเปอร์โมไบลิ่งของไมย์อาไปถึงอเมริกาได้อย่างรวดเร็ว ที่นั่นได้ไปพบเด็กทำงานในเจ็ดประเทศ

มาเรียเป็นเด็กคนหนึ่ง ในจำนวนนั้น อายุ 13 ปี อยู่กับพ่อแม่และน้องอีกห้าคนในหมู่บ้านที่เปรู พ่อช่วยทำงานไม่ได้ เพราะฉะนั้นมาเรียจึงต้องช่วย: ก่อนไปโรงเรียนก็ช่วยทำงานบ้าน เลิกเรียนก็ทำงานเป็นคนเก็บขยะ วันเสาร์ทำงานทั้งวัน! ค่าจ้างที่ได้มา ก็เอามาซื้อข้าวและถั่ว

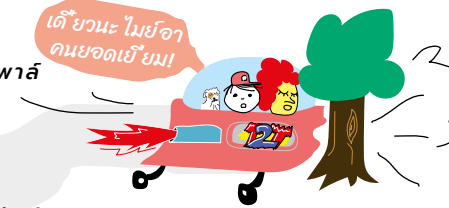

— เด็กคนอื่นๆ ออกเหตุผลอื่นว่าทำไมจึงทำงาน —
คำตอบที่บ่อยที่สุดคือ

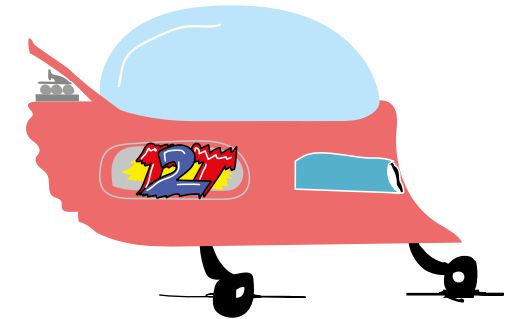
- ☑ พ่อแม่ครอบครัวต้องการความช่วยเหลือ ☑ ครอบครัวยากจนหรือมีปัญหาอื่น
- ☑ อยากรับค่าจ้างโดยไม่ต้องเรียน ☑ ทำเพื่อจ่ายค่าเล่าเรียน
- ☑ ชอบทำงาน ☑ เป็นโอกาสที่จะเรียนรู้ ☑ ต้องการมีอนาคตที่ดีกว่านี้

โตอารีของเพาล์

เด็กๆ อีกใน 8 ประเทศในเอเชียก็ชอบเล่าถึงชีวิตการทำงาน เช่น บันจู เป็นต้น บันจูอายุ 15 ปี อยู่กับตายาย พ่อแม่ย้ายไปอยู่ในเมืองเพื่อทำงานทำ ตอนเข้าบันจูช่วยยาย โรงเรียนเล็ก และวันเสาร์ก็ทำงานที่อู่รถ ได้เงินค่าจ้างน้อย แต่ก็ได้เรียนรู้หลายอย่างเกี่ยวกับรถยนต์ บันจูชอบงานมาก เพราะหวังว่าวันหนึ่งจะได้เป็นช่างยนต์ซึ่งเป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันและมีรายได้ บันจูก็ชอบอยู่แล้ว เพราะก็จะได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ

— เด็กส่วนมากชอบทำงานถ้า —

- ☑ เวลาทำงานทุกคนใจดีด้วยและใช้เกียรติ ☑ ทุกคนชมที่ทำงานได้ดีและเห็นคุณค่า
- ☑ เด็กที่ทำงานเป็นผู้รับผิดชอบได้ ☑ เด็กๆ สามารถภูมิใจผลงาน ☑ เด็กมีรายได้เมื่อทำงาน ☑ ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ สำหรับชีวิต ☑ ได้ช่วยเหลือครอบครัวและอยู่ใกล้ๆ ครอบครัว ☑ เพื่อนๆ และผู้ใหญ่คอยอุดหนุนและป้องกัน

แต่ก็มีบางอย่าง ที่เด็กๆไม่ชอบขณะทำงาน

ดาซาที่อยู่เดียวกีสถาน ไม่ชอบเลยถ้าถูกด่าว่าหรือตะโกนใส่หน้าหรืออะไรๆอีกที่เร็วกว่านี้ ดาซาอายุ 12 และอยู่กับแม่และน้องชายในเมือง พรุ่งนี้ดาซาจะไปโรงเรียน ตอนบ่ายทำงานเป็นคนขายของข้างถนน ได้พบเพื่อนฝูงเมื่ออยู่ข้างถนน เพื่อนๆก็ทำงานด้วยเหมือนกัน ดาซาต้องมีเงินเพื่อซื้อดินสอ สมุดนักเรียนและหนังสือ งานที่ทำเป็นงานหนัก เพราะตลอดเวลาต้องเดินและแบกของ แต่ ดาซาก็ภูมิใจในตัวเอง เพราะทำให้แม่ไม่ต้องหาเงินคนเดียว

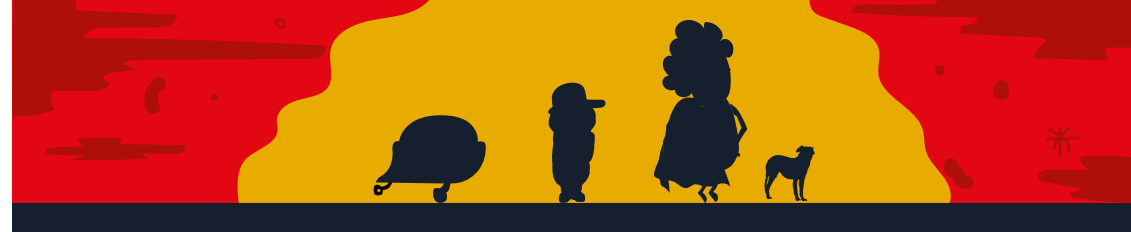
— ไม่ว่าจะเด็กจะทำงานที่ไหน — สิ่งที่ชอบน้อยที่สุดเวลาทำงานคือ:

☑ โดนด่าว่า ตะโกน ตบตี ☑ การบาดเจ็บ อุบัติเหตุ ☑ สถานที่ทำงานไม่ดี งานหนัก

ต้องใช้แรงมาก ต้องตัดสินใจเองบ่อยเกินไป โดยนายงานกด เวลาพักน้อยไป

ค่าจ้างน้อยไป ☑ งานทำให้ไม่พอใจ: ใช้กำลังมาก ค่าจ้างน้อย ☑ ความเหนื่อย ☑

ใครๆคิดถึงในทางไม่ดี ☑ ทำงานคนเดียว ☑ ไม่มีเวลาเรียนหนังสือ

เคนยา เป็นจุดต่อไปของเราในทวีปอาฟริกาที่ใหญ่ยิ่ง เราได้พบเด็กๆมากมาย แต่เด็กทุกคนสามารถ บอกอย่างแน่ชัดว่างานชนิดไหนโอเค และงานชนิดไหนไม่โอเคสำหรับเด็ก ดาริโอ(11) อยู่ในหมู่บ้านกับพี่ชายโตๆสองคนและน้องสาวตัวเล็กๆ โดยอยู่ในกระท่อม ทุกๆเช้าจะให้อาหารแกะของครอบครัวแล้วก็ไปโรงเรียน โดยเดินไป แต่โรงเรียนอยู่ไม่ไกลนัก ดาริโอภูมิใจที่เป็นนักเรียน เวลาเดินกลับบ้าน ดาริโอจะเก็บไม้เป็นพืนให้แม่ ตอนบ่ายถึงจะทำการบ้านและเล่นข้างนอกกับเพื่อนๆจนถึงเวลาอาหารเย็น ดาริโอบอกว่า “งานโอเคทีเดียว เพราะทำได้ไม่ยาก มีเวลาเหลือให้เล่นกับเพื่อนๆ”

— เราถามเด็กๆว่า งานที่ต้องมีสภาพอย่างไรจึงจะโอเค — คำตอบที่ได้ยินบ่อยๆคือ

- ☑ เป็นงานที่ทำได้ไม่ยาก ☑ ไม่มีอันตรายและปลอดภัย ☑ ทำที่บ้านหรือใกล้ๆบ้าน
- ☑ มีครอบครัว/ผู้ใหญ่ช่วย ☑ ไม่ขัดขวางการเรียน/ไปโรงเรียน
- ☑ มีเวลาเพียงพอที่จะเล่นและพัก

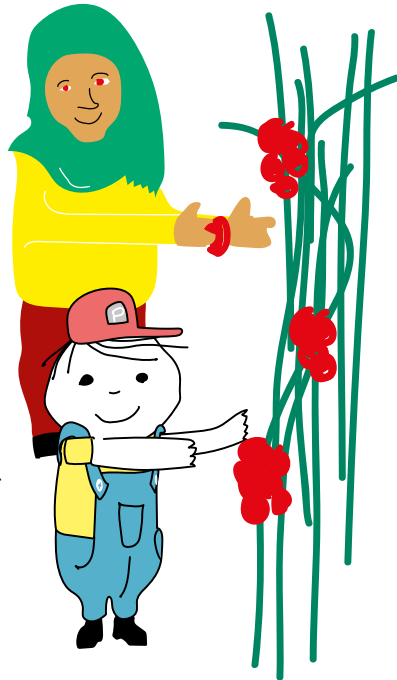
ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงคิดเหมือนกันหรือ ?

เด็กๆคิดว่าไม่เหมือนกัน ! แต่มีข้อแตกต่าง เด็กผู้หญิงเห็นว่าทำกับข้าว ล้างจาน หัวน้ำ เลี้ยงน้อง ตัดเสื้อผ้า เย็บผ้า ทำผม “โอเค” เด็กผู้ชายเห็นด้วยกับงานเช่น: ช่วยทำไร่ งานในคอก สัตว์ หรือทำสวน งานช่างและซ่อมแซม

ดารีโม่มีความสุขกับงาน แต่ฟาริดาไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อเกิดสงคราม ครอบครัวของฟาริดาหนีจากซีเรีย ไปอยู่จอร์แดน พ่อแม่ทำได้แต่งานมีด ผู้ลี้ภัยไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ถึงแม้จะข้ามแต่เขาก็รับเด็กลี้ภัย เข้าทำงานเพราะค่าจ้างถูกกว่าผู้ใหญ่ และเวลาถูกตรวจก็วิ่งหนีได้เร็วกว่า ฟาริดาอายุ 15 และเป็นลูกสาว คนโต เพราะฉะนั้นจึงช่วยครอบครัว ฟาริดาเล่าว่า“ฉันทำงานที่ฟาร์มอาทิตย์ละหกวัน เก็บลูกมะเขือ ต้องปวดตาเพราะต้นมะเขือมียาฉีดฆ่าแมลง และแดดก็ร้อนเผาผิว” ฟาริดารู้สึกเศร้าเพราะไม่มีโอกาสไป โรงเรียนที่นี่ และก็ไม่ค่อยมีเวลาเหลือที่จะเล่นกับเพื่อนๆ

เราไปเยี่ยมหาเด็กใน 36 ประเทศ พบปะเด็ก 1.822 คน ทุกคนทำงานต่างๆ บางคนบอกว่าดี คนเห็นค่าตน ได้เรียนอะไรเพิ่มเติมและครอบครัวช่วยอุดหนุน แต่ว่าเด็กอื่นๆมากมายมีประสบการณ์ที่ไม่ดี งานจะดีหรือไม่ดี

มีเหตุผลบอกได้!
เด็ก....

- สามารถไปโรงเรียนได้
- เป็นสมาชิกสมาพันธ์แรงงานเด็ก
- ขณะทำงานสามารถร่วมตัดสินใจได้
- ทำงานเฉพาะที่เป็นงานเบา
- มีคนรักเอ็นดู
- มีคนคอยดูแลและอุดหนุน
- มีพ่อแม่ที่มีงานทำในถิ่นที่ครอบครัวอยู่
- ใช้ชีวิตในประเทศที่ให้เป็นค่าโรงเรียนและค่าครองชีพที่สำคัญ

และข้อเสียน!
เด็ก....

- เด็กต้องทำงานหนักหรืองานอันตราย
- ถูกบังคับให้ทำ
- ต้องทำงานกลางคืน
- ทำงานบนถนน
- ไม่ได้อยู่กับ พ่อแม่
- ต้องทำงานนานๆ
- อยู่ในประเทศที่ไม่ปลอดภัย
- และครอบครัวเด็กต้องหนีลี้ภัย

— เราถามเด็กๆว่าสภาพงานอย่างไรที่ไม่โอเค —

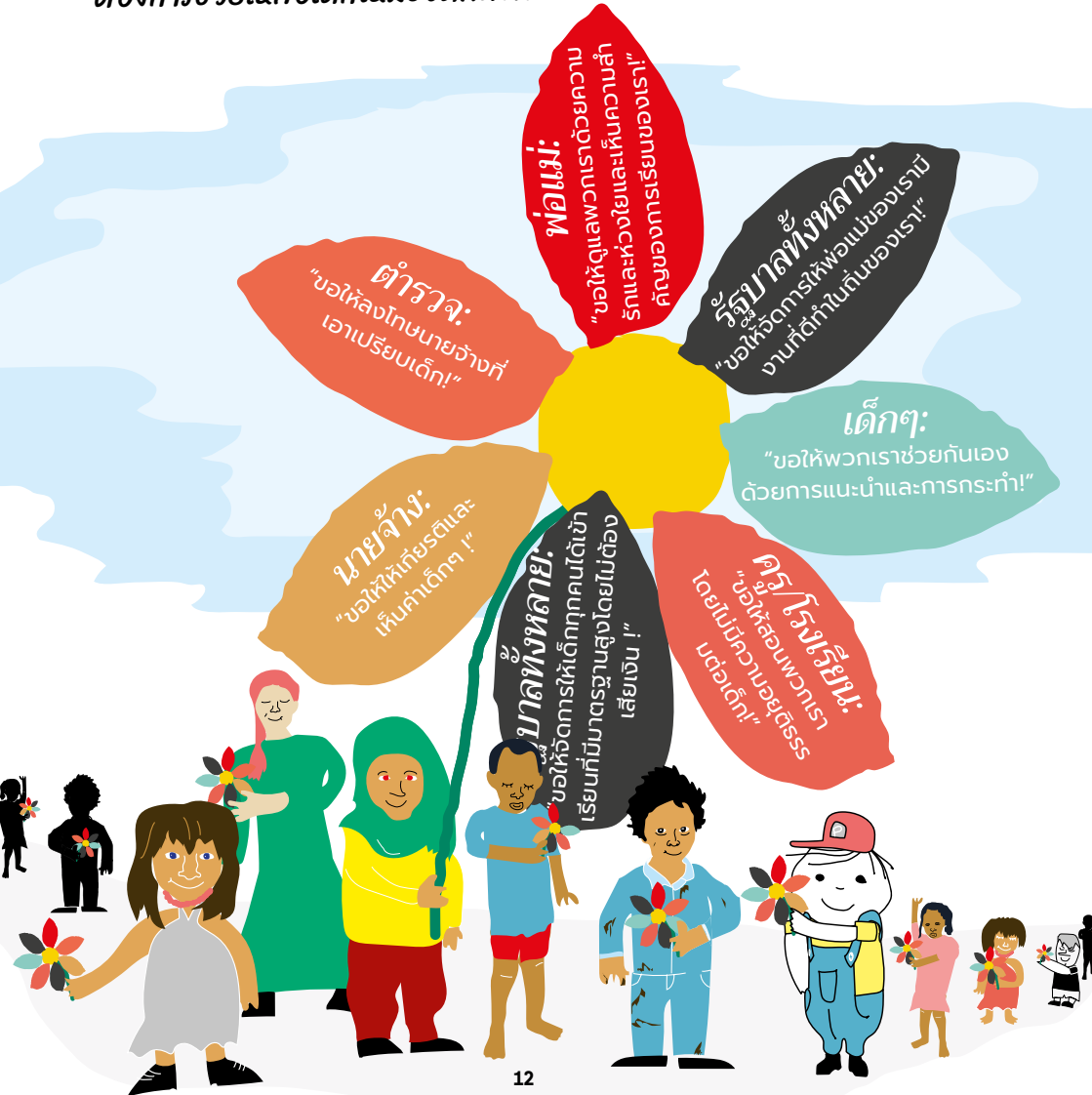
คำตอบบ่อยครั้งที่สุดก็คือ

- ☑ ไม่ดีต่อสุขภาพ ไม่ปลอดภัยหรือเสี่ยงอุบัติเหตุและบาดเจ็บ ☑ ตัวเองยังเล็กหรือแรงน้อยเกินไปและงานยาก ☑ มีกฎห้ามทำงาน ☑ งานแย่มากและมีอันตราย
- ☑ ขาดเวลาเรียน ☑ จ่ายค่าแรงน้อยหรือไม่จ่ายเลยหรือเวลาทำงานนานไป
- ☑ ศาสนาหรือวัฒนธรรมของเด็กไม่ต้องการให้ทำ

10 พฤษภาคม

ไดอารี่ที่รัก หลังจากได้เดินทางที่มหัศจรรย์รอบโลก ตอนนี้กลับมาอยู่บ้านแล้ว(ทันวันเกิดแม่พอดีเลย)! ได้รู้จักเด็กๆที่มีสภาพอย่างไม่น่าเชื่อ เด็กๆได้ชี้ให้เห็นการทำงานและการใช้ชีวิต และก็ย้ำให้เราคำนึงถึง”พลังใจจากการอดทน” การนำดอกไม้มาต้อนรับเป็นการสื่อสารถึงทุกๆคนที่ต้องการช่วยเหลือเด็กให้มีชีวิตที่ดีขึ้น

“โปรเจก Time To Talk ได้มีข้อเสนอ 12 ข้อเพื่อแก้ไขสภาพชีวิตของเด็กที่ทำงานในชิตจีน พวกข้อในจำนวนนั้นมีดังนี้:”

ไดอารี่ของเรา

แก้ปัญหาที่เหมาะสมหลายๆข้อ

ถ้าคุณมากที่เด็กๆและครอบครัวจะต้องทราบว่าอยู่กันที่ไหน อยู่อย่างไรและทำไม เด็กจึงทำงา แล้วเราจะเข้าใจว่าทุกคนมีชีวิตที่ต่างกันมาก ดังนั้นต้องมีทางแก้หลายๆทางซึ่งเหมาะสำหรับเด็ก แต่ละคน

สู้กับความยากจน

รัฐบาลต้องทำการมากขึ้นเพื่อครอบครัว ต้องสู้กำจัดความยากจน จัดหางานให้และช่วยพ่อแม่ หากพ่อแม่ป่วยหรือตงานเด็กจะจะได้ไม่ต้องทำงานที่สภาพงานไม่ดีและสามารถไปโรงเรียนและ มีเวลาเล่น

ย่ำสิทธิของเด็ก

เด็กมีสิทธิ์แสดงความเห็น หาข้อมูล ร่วมทำและประชุมกัน ทุกคนจะต้องเข้าใจข้อนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในโลกของเด็ก คือครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน ชุมชนและนักการเมือง ทุกฝ่ายต้อง รับฟังความเห็นของเด็กและให้ความสำคัญต่อเด็ก

ให้โอกาสเล่าเรียน

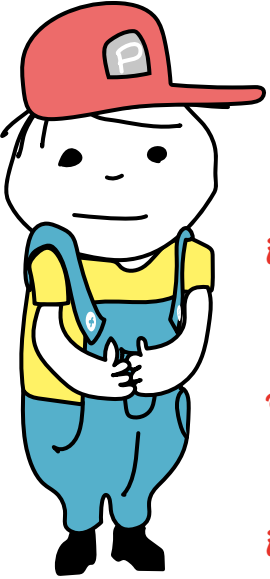
เด็กมีสิทธิ์ที่จะเข้าเรียน เด็กทุกคน! เด็กในเมือง ในหมู่บ้านชนบท เด็กของผู้ลี้ภัยและรวมถึงเด็กที่อยู่ไกลออกไป เด็กทุกคนต้องมีโอกาสเรียนในโรงเรียนที่ดี –โดยไม่เสียเงิน! ยุวชนต้องมีโอกาสสองฝึกงานอาชีพและเรียนรู้

หยุดการเอาเปรียบ!

จะต้องป้องกันเด็กไม่ให้ทำงานอันตรายและเสียสุขภาพ ไม่ให้ทำงานที่เด็กไม่ต้องการทำ ไม่ให้ทำงานที่ค่าจ้างน้อยหรือไม่ให้ค่าจ้างเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานที่ต้องห้าม นายจ้างต้องเคารพกฎหมายและข้อบังคับ

ป้องกันเด็กจากการถูกกั้วร้าย

จะต้องป้องกันเด็กจากการถูกกั้วร้ายใช้กำลัง ไม่ว่าจะป็นครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน หรือที่ใดๆ ที่เด็กอยู่ ในการนี้ จะต้องตั้งระบบป้องกันเด็กและส่งเสริมระบบนี้

หนูทำงานด้วยหรือเปล่า ? หนูคือใคร ? เล่าเรื่องตัวหนูให้ฟังบ้าง !

ชื่อหนู:

อายุ:

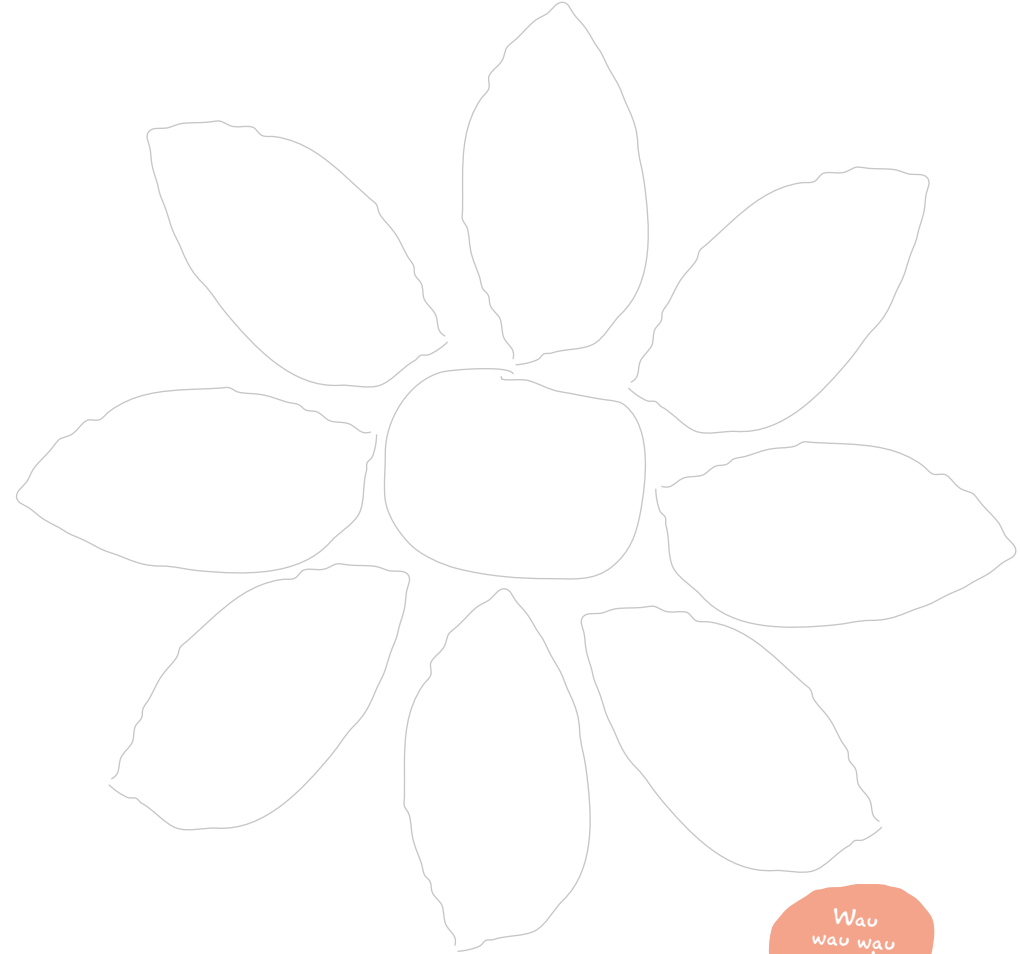
ชีวิตหนู:

ครอบครัว:

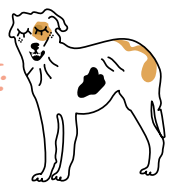
เพื่อนๆของหนู:

ความฝันของหนู:

ขอให้เด็กๆเขียนข้อคิดเห็น ข้อปรารถนาถึงทุกคนที่สามารถจะแก้ไขสภาพชีวิตและความปลอดภัย ให้ดีขึ้นได้อันเป็นการสนับสนุนพลังใจ

Wau wau wau wau!

ทริกซี้ก็เหมือนกัน มีข้อคิดเห็น ข้อปรารถนาต่อเพาส์: เล่นโยนไม้กันไหม แล้วจากนั้นก็เกาหลังให้ด้วย ?

หมายเหตุ

This block contains 18 horizontal lines for handwriting practice. Each line is a wavy, light red line that spans the width of the page, providing a guide for letter height and placement.

หมายเหตุ

This block contains 18 horizontal lines for handwriting practice, identical in style to the previous page. Each line is a wavy, light red line that spans the width of the page.

ขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อเด็กและเยาวชน 1822 คน ที่ช่วยเหลือสนับสนุน
ในการตอบคำถามของเรา และพูดอย่างเปิดเผยในเรื่องชีวิตของเด็กที่
ทำงาน ความคิดเห็น ความฝัน และความปรารถนา รวมทั้งข้อเสนอที่เข้ามา
เป็นปัจจัยที่ทำให้เราทำงานสำเร็จได้ นอกจากนี้ ขอขอบคุณเด็กและเยาวชน
ทุกคนของ คณะกรรมการที่เข้าร่วมซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ค้นคว้า
และสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา

ผู้พิมพ์และบรรณาธิการ

ผู้พิมพ์

Kindernothilfe, Germany

Terre des Hommes International Federation

ดีไซน์ & จัดข้อคิด

mañana kreativbüro, Düsseldorf

www.maniana-design.de

Sara-Lena Göbel & Daniel Bolay

รูปแสดง

George Popov, Berlin

ผู้เล่าเรื่อง

Christian Matzerath, Düsseldorf

โดยความช่วยเหลือของ Anne Jacob,

Kindernothilfe

โดยความช่วยเหลือของ

Federal Ministry
for Economic Cooperation
and Development

สิ่งพิมพ์นี้เป็นงานพิมพ์ส่วนหนึ่งในโปรเจกต์ทั่วโลกเกี่ยวกับ
สิทธิเด็ก „Es ist Zeit zu reden! – โดยได้ข้อมูลจากรายงาน
สรุปในการพูดจากับเด็กและเยาวชนที่ทำงานใน
36 ประเทศ

ข้อมูลเพิ่มเติมของรายงานและโปรเจกต์:

www.time-to-talk.info

ข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆ
เด็กๆดูได้จากรายงานสำหรับผู้ใหญ่!

kinder
not
hilfe

Terre des Hommes
International Federation

